

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

13.2.2008.

B6-0065/2008

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,

iesniedza *José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Stefano Zappalà un Karl von Wogau,*

PPE-DE grupas vārdā

par ES Rīcības kodeksu par ieroču nodošanu — Padomes nespēja pieņemt kopējo nostāju un pārveidot kodeksu par juridiski saistošu instrumentu

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES Rīcības kodeksu par ieroču nodošanu —
Padomes nespēja pieņemt kopējo nostāju un pārveidot kodeksu par juridiski saistošu
instrumentu**

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

- A. tā kā 2008. gadā Eiropas Savienības Rīcības kodeksam par ieroču nodošanu aprit desmit gadi;
- B. tā kā pirms vairāk nekā diviem gadiem — 2005. gada 30. jūnijā — Padomes darba grupa ieroču jautājumos (*COARM*) tehniskā līmenī vienojās par kopējās nostājas tekstu pēc tam, kad Rīcības kodekss par ieroču nodošanu bija visaptveroši pārskatīts, lai to pārveidotu par efektīvu instrumentu, ar ko kontrolēt ES uzņēmumu veikto ieroču eksportu un ieroču eksportu no ES teritorijas;
- C. tā kā šīs kopējās nostājas pieņemšana padarīs kodeksu par visām ES dalībvalstīm juridiski saistošu ieroču eksporta kontroles tiesību aktu;
- D. tā kā Eiropas Parlaments vairākas reizes ir ļoti atzinīgi vērtējis šo kopējo nostāju, proti, 2007. gada 18. janvāra rezolūcijā par Padomes Septīto un Astoto ikgadējo ziņojumu par 8. operatīvo noteikumu Eiropas Savienības Rīcības kodeksā par ieroču eksportu;
- E. tā kā no 2005. gada Eiropadomei tomēr nav izdevies pieņemt šo kopējo nostāju politiskā līmenī;
- F. tā kā šīs neveiksmes iemesli tā arī nav oficiāli izskaidroti, bet ir acīmredzami saistīti ar dažu ES dalībvalstu vēlmi atcelt ES spēkā esošo ieroču embargo attiecībā pret Ķīnas Tautas Republiku;
- G. tā kā šī jautājuma risināšana kļuvusi vēl steidzamāka šādu iemeslu dēļ:
  - 1) Lisabonas līguma parakstīšana, kas nosaka ES pienākumu rīkoties atbildīgi globālā mērogā;
  - 2) Eiropas drošības un aizsardzības politika (EDAP), ar kuru saskaņā ārpus ES teritorijas arvien vairāk tiek sūtītas militārās un civilās misijas uz vietām, kur pret ES personālu var tikt izmantoti ieroči, ko piegādājušas ES dalībvalstis;
  - 3) ES dalībvalstu nesenie paziņojumi par nodomu ekonomisko interešu vārdā palielināt ieroču eksportu;
  - 4) vairākas ierosmes saskaņot dalībvalstu bruņojuma iepirkuma politiku un ieroču nodošanu un tirdzniecību Kopienas iekšienē;
- H. tā kā, neraugoties uz Padomes darba grupas ieroču jautājumos pozitīvajiem centieniem uzlabot šo kodeksu un tā piemērošanu, šo darbu mazina ieroču eksports no ES dalībvalstīm uz valstīm, kur pastāv konflikta situācijas, nestabilitāte vai netiek ievērotas

cilvēktiesības un kuras tādējādi saskaņā ar šo uzvedības kodeksu jāuzskata par „beztbildīgiem saņēmējiem”;

- I. tā kā politiskās gribas trūkums pārvērst šo Rīcības kodeksu par kopējo nostāju ir pretrunā ar Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vadošo lomu tādu pasaules mēroga juridisku instrumentu, proti, Ieroču tirdzniecības nolīguma, veicināšanā, kuru mērķis ir kontrolēt ieroču nodošanu,
  1. ņemot vērā Kodeksa desmito gadadienu, pauž nožēlu par pašreizējo politisko strupceļu šīs kopējās nostājas pieņemšanā;
  2. aicina Slovēnijas prezidentūru veltīt visas pūles tam, lai Rīcības kodeksu beidzot pieņemtu kā kopējo nostāju;
  3. aicina tās ES dalībvalstis, kuras pretojas juridiski saistoša Rīcības kodeksa pieņemšanai, pārskatīt savu nostāju;
  4. ir pārliecināts, ka uzticēšanās ES ieguldījumam starptautiski saistošā Ieroču tirdzniecības nolīgumā būtiski palielināsies, līdzko ieroču kontroles režīms kļūs juridiski saistošs pašai ES;
  5. ir pārliecināts, ka līdz ar kopējās nostājas pieņemšanu ir jāveic arī šādi pasākumi:
    - a) jānovērš ieroču bezatbildīga nodošana, stingri piemērojot Kodeksa prasības gan uzņēmumiem, gan valstu bruņotajiem spēkiem;
    - b) jāuzlabo un jāpiemēro tirdzniecības starpniecības kontroles un jānovērš ieroču nelegāla tirdzniecība pa gaisa un jūras ceļiem;
    - c) nekavējoties jāizmeklē nesenie apgalvojumi par ieroču embargo pārkāpšanas gadījumiem;
    - d) jānovērš, ka ieročus, kas iegūti Eiropas drošības un aizsardzības politikas, drošības nozares reformas un citu ES darbību gaitā, pārdod privātiem tirdzniecības starpniekiem un pēc tam nodod tālāk;
    - e) jāuzlabo Rīcības kodeksa gada pārskatam iesniegto ES dalībvalstu datu pārredzamība un kvalitāte;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un visu ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem.